

Đề bài

Trong kho tàng truyện cổ tích của nước ta, truyện “Cây khế” là một truyện hay. Em hãy nhập vai vào một trong những nhân vật trong câu chuyện (người em, người anh hoặc chim than) để kể lại chuyện đó.

Bài 1

BÀI LÀM

Gia đình tôi có hai anh em trai, tôi là út. Bố mẹ tôi đã theo về với tổ tiên hơn mười năm nay. Tôi ở với anh được một thời gian thì anh tôi lấy vợ. Vì không muốn cho tôi ở chung, họ bèn chia gia tài. Lợi dụng quyền thế của mình, hai vợ chồng chiếm hết tài sản quý giá, chỉ để lại cho tôi một mảnh vườn nhỏ và cây khế ngọt ở cuối vườn. Là phận em, tôi không đòi hỏi gì cả và cũng chẳng phàn nàn, chỉ lo làm thuê cuộc mưu sinh kiếm sống qua ngày.

Đến mùa khế ra quả, bỗng nhiên có một con chim lạ đến ăn hết trái này đến trái khác. Tôi xót ruột lắm bèn than thở cùng chim:

- Chim ơi! Cơ nghiệp nhà tôi chỉ có mỗi cây khế, chim ăn hết, tôi biết trồng cây vào đâu!

Chim lạ liền nói:

- Ăn một quả, trả cục vàng, may túi ba gang, mang đi mà đựng.

Thế rồi hôm sau, chim lạ đưa tôi ra một hòn đảo ở tít ngoài khơi đầy vàng bạc châu báu. Y theo lời dặn của chim, tôi chỉ lấy vừa đủ một túi ba gang rồi theo chim trở về nhà. Từ đó, cuộc sống của tôi trở nên khá giả, giàu có.

Biết chuyện, vợ chồng anh tôi ngày nào cũng sang nhà tôi năn nỉ xin đổi toàn bộ gia tài để lấy cây khế. Thương anh, tôi đồng ý đổi. Đến mùa khế, hai vợ chồng anh tôi thay nhau chờ chực ở gốc cây chờ chim lạ đến. Rồi, chim lạ cũng đến ăn. Sự việc diễn ra giống như trước đây chim lạ đã nói với tôi. Chim lạ đi rồi, hai vợ chồng hí hửng về nhà may một cái túi nhưng không phải ba gang như chim lạ bảo mà rộng đến mười hai gang.

Sáng hôm sau, chim lạ đến chở anh tôi ra đảo. vốn là người có tính tham lam, anh tôi chất đầy cứng vàng bạc châu báu ngọc ngà vào túi. Không những thế, còn tìm kiếm chỗ

nào trên người có thể nhét được, đều nhét vào đáy rồi ị ạch lòi cá lúi vàng khổng lồ và thân mình nặng trĩu leo lên lưng chim. Nặng quá, chim phải vỗ cánh đến ba lần mới nhấc nổi mình lên được. Lúc bay qua biển, gặp một luồng gió mạnh, chim lao đảo nghiêng cánh hất anh tôi cùng túi vàng rơi xuống biển sâu.

Tôi rất buồn vì cái chết của anh tôi nhưng nghĩ cho cùng đó cũng chính là bài học cho những kẻ tham lam, ích kỉ như lời ông cha đã dạy “tham thì thâm”.

Bài 2

BÀI LÀM

Tôi là Chim Thần, nhân vật trong truyện “Cây khế” - một câu chuyện hay trong kho tàng truyện cổ nước ta, xin kể lại câu chuyện ấy cho các bạn cùng nghe.

Ngày xưa, có hai anh em nhà kia cha mẹ đều mất sớm. Đến lúc lấy vợ, người anh bèn chia gia tài. Cây thế mình là anh cả, hẳn chiếm hết tài sản cha mẹ để lại, chỉ cho người em một mảnh vườn nhỏ và cây khế ngọt ở cuối vườn. Vợ chồng hẳn sống sung sướng trên gia tài có sẵn còn người em thì phải đi cày thuê cuốc mướn, vất vả lắm người em mới kiếm được bát cơm, manh áo sống cho qua ngày.

Đến mùa, cây khế ra hoa trĩu quả, người em sổng nhờ vào cây khế. Tôi vốn rất thích ăn trái cây. Một hôm, bay qua khu nhà của người em, thấy những quả khế chín mọng, tôi vội sà xuống chén hết trái này đến trái khác. Thấy vậy, người em đi đến buồn rầu nói với tôi:

- Chim- ơi! Gia tài tôi chỉ có mỗi cây khế. Chim ăn hết, tôi lấy gì để sống?

Tôi vội nói ngay:

- Ăn một quả, trả cục vàng, may túi ba gang, mang đi mà đựng

Y như lời hứa, sáng hôm sau tôi bay đến chở người em ra đảo lấy

vàng. Lấy đủ một túi ba gang, người em nhờ tôi chở về nhà. Từ đó, cuộc sống của người em trở nên sung túc, giàu có.

Người anh thấy lạ mới lân la hỏi chuyện. Thương anh, người em thật thà kể lại tất cả. Vốn là những kẻ tham lam, vợ chồng hẳn gạ gẫm đổi gia tài của mình lấy cây khế. Nê

anh. người em đồng ý.

Đến mùa khế ra hoa kết trái, tôi lại đến ăn như lần trước và tôi cũng bảo vợ chồng người anh như đã từng nói với người em. Cả hai vợ chồng hí hửng may một cái túi to đến mười hai gang. Rồi tôi cũng đưa người anh đến đảo vàng như đã hứa. Đến nơi, anh ta hoa cả mắt, hí hục nhét vàng bạc châu báu chật cứng cả cái túi mười hai gang. Chưa thỏa lòng tham, hấn nhét đầy vào người những chỗ nào có thể nhét được rồi ì à ì ạch leo lên lại tụt xuống, mãi sau. hấn mới bò lên được lưng tôi. Vì nặng quá, tôi phải vỗ cánh đến mấy lần mới nhấc mình lên được khỏi mặt đất. Khi bay qua biển rộng, một phần vì chở quá nặng, một phần do có một luồng gió bất thần xô đến, tôi không giữ thăng bằng được, bèn nghiêng cánh hất hấn và cả túi vàng rơi xuống biển sâu.

Thế là hết đời một kẻ tham lam, không tình nghĩa. Câu chuyện “Cây khế” là vậy đó.